

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša. Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

(Dalje.)

Dr. Gregor nadaljuje: Kako korist pa je nam prinesla nemško-avstrijska zveza? (Klici na levi: Mir!) Govori se, da mir. Toda nikdo ni dokazal, da bi nas bil kdo napal, da ni te zveze. Pa recimo, da nemško-avstrijska zveza pomenja mir; pa vprašam: Kaj koristi nam tak mir, ki narode gotovejšje in hujše nuničuje, nego najkrevavejša vojna? Čudna družba so evropske velevalsti (veselost), druga drugi stiska roko, oborožena od nog do glave, v drugej roki za hrptom pa drži revolver.

Naše stališče nasproti temu je znano, naglašalo se je že z neke druge strani. Mi pozdravljamo vsako zvezo z veseljem, ki narodom jamči mir, Avstriji pa celokupnost, veljavo in nezavisnost. (Tako je! na klopeh Mladočehov.) Ker hočemo nezavisno in veliko Avstrijo, bomo glasovali za vojni zakon, ker mislimo, da s tem povekšamo moč Avstrije in jej zagotovimo obstanek. Vojni zakon dovoljujemo pa cesarju avstrijskemu in nikomur drugemu, in če pravim, da ga dovoljujemo cesarju avstrijskemu, se dobro zavedam, da je cesar avstrijski tudi kralj češki in da je na podlagi veljavnih pogodb se zavezal, da bode varoval pravice kraljestva in naroda češkega. Dati hočemo cesarju in kralju češkemu sredstva v roke, da bode mogel vsak čas in pri vseh razmerah spolnovati dolžnosti nasproti kraljestvu češkemu.

Vojni zakon dovoljujemo avstrijskej državi brez ozira na sedanjo vladu, katerej tudi nečemo izreči zaupanja; brez ozira na vnanjo politiko, katerej dosedaj tudi nečemo izreči zaupanja, dovoljujemo ga pa posebno brez ozira na nemško-avstrijsko zvezo; saj zveze mej velevalstmi neso za zmeraj, in tudi avstro-ogerska zveza ni tako trdno skovana, da ne bi se prej ali slej razrušila. Imamo vzgledov v zgodovini, da so najintimnejši zavezniki postali najhujši nasprotniki in mislimo, da nikdo ne bode oporekal, da se to utegne prigoditi tudi glede nemško-avstrijske zveze. Za mogoči, ne rečem ve rojetni slučaj, da se nemško-avstrijska zveza premeni v sovraštvo, želim avstrijskej državi jako močno

in vrlo vojsko, vsaj desetkrat močnejšo nego boje vojska nasprotnikov njenih. (Čujte! čujte! na levi!)

Očitati mi bode morda, da govori iz mene sovraštvo proti Prusiji. Res je, češki narod za Prusijo še nikdar ni imel simpatij; pa mislim, da tudi drugi sosedni narodi neso nikdar simpatizovali za Pruse. Iz mene ne govori sovraštvo proti Prusiji, iz mene govoré skušnje naše domače zgodovine. Mnogokrat so Prusi poskušali, da bi prisvojili si ali vsaj razbili kraljestvo češko in jaz mislim, da to njih poželjenje še ne bode ugasnilo, in da res še ni ugasnilo, nam dokazuje vojna iz 1866. leta. (Res je! na klopeh Mladočehov.) Tu Vas le spominjam proklamacije na „preslavno kraljevino Češko“, v katerej se nagovarja narod češki, da bi se izneveril svoje vladarskej rodbini. (Čujte! čujte! na desnici.) Narod češki potrgal je proklamacije z zida ter je teptal z nogami pred očmi zmagovalčevimi. In ko so odhajali pruski polki s Češkega klicali so nam zaničljivo in ošabno: „Na svidenje!“ (Čujte! čujte! na desnici.) Ne čudimo se, da je gospodom z Braničevskega, iz te puste peščene dežele, dopadalo lepo in cvetoče kraljestvo Češko. Češkemu narodu v Avstriji res ni postljano na rožicah, pa pruskega gospodstva varuj nas Bog in vsi svetniki. Kako se godi slovanskim narodnostim pod žezlom pruskim, za to imamo pač strašen vzgled na nesrečnih pruskih Poljakih.

Pa tudi ne glede na to, da se utegne nemško-avstrijska zveza premeniti v sovraštvo, želimo Avstriji močno in imponujočo vojno silo, in sicer zato, da v tej zvezi ne bode slabši del, da jej zveza ne bode težila, kajti zveza slabšega z močnejšim je robstvo. Že danes se slišijo glasovi, ki morajo jako užaliti vsacega pravega Avstrijca bodi katere stranke in katere narodnosti koli. Nedavno je pisal Berolinski list „Vossische Zeitung“, da bode Avstrija veren zaveznik Nemčije ali je pa ne bo. Kaj pomenja to? Mari ne, da govorim s pesnikom: „Und gehst du nicht willig, so brauch' ich Gewalt!“

(Konec prih.)

Trganje zemljišč kmetškemu stanu pogubno.

(Govor dr. Gregorja v državnem zboru pri razpravi o dednem nasledstvu na kmetih dne 30. novembra t. l.)

(Dalje.)

Tukaj posedanje zemljišč ni osobna last, ampak rodbinska, vse je vseh. Spominja nas to na kristjanski komunizem v apostolskej dobi. „Omnia habeant communa“? t. j. imeli so vse občno. (Dejanje apost. 2, 44.) Več oženjenih parov živi skupno s svojimi otroki, stariši in sorodniki, gospodarijo vsi vzajemno pod vodstvom izvoljenega starejšine ali „kučegospodarja“. Vzledna takšna zadruga šteje po 15—20 oseb, poseda zemljišča 25—50 in 60 oral, poslopja za stanovanja in gospodarstvo, pohištvo, živino; 6—12 volov, 6—20 konj, 15—20 krav, 50—100 svinj, 50—100 ovac, perutnino, 150—300 veder vina. Vse to je vseh. Dednega prava še treba ni, ker nema nobeden pravice samovoljno z imetjem razpolagati. Sleharji pa imajo pravico uživati in rabiti pridelke in dohodke od rodbinske lastnine. Vsak otrok dobiva svojo odgojo, sleherni bolnik svojo postrežbo, vsak stari človek svojo oskrbovanje v rodbini. Prevažna socialna vprašanja o oskrbovanji bolnikov, ubožcev in starcev rešujejo se tukaj na zelo jednostavni in naradni način v rodbini samej.

Star graničar dejal je svojemu sinu, kateri je visoke šole obiskoval ter bil zavzet za razdelitev rodbinskega imetja mej posamezne sorodnike: „služil sem tri cesarje, videl Italijo, Francijo in Nemčijo pa moram reči, da se ubogim, bolnim in starim ljudem povsodi slabše godi, kakor pri nas v zadruhu.“

Zgodovinarji trdijo, da baš tem krepkim rodbinskim zadrugam imamo zahvaljevati se, da so jugoslovanski narodi turški jarem bistveno neoškodovani prestali. Tej čudoviti agrarni napravi preti sedaj uničenje in v to svrhu služi rimsko pravo in nja svobodno trganje zemljišč.

Nespamet — govorijo tudi o zlobnosti — Madjarov (Grof Lažanski: Zelo resnično!) je l. 1839. v ogerskem državnem zboru je sklenila svo-

LISTEK.

Matične knjige za leto 1888.

II.

2. Slovenci in 1848. leto.

Spisal Josip Apih.

(Dalje.)

Prve naše narodne napore torej slika g. pisatelj, pa ne kakor suhoparni učenjak, ki je nabiral gradivo po vseh mogočih virih, da je podaje čitateljem hladno učeno, njega je vodila pri spisovanju iskrena ljubezen do naroda, čigar kri teče v njegovih žilah. Bole ga mnogi neuspehi od l. 1848. do dandanes, a on tolaži sebe in nas, da je doba 40 let kratka z ozirom na svetsko-zgodovinski razvoj in da ne smemo preveč zahtevati od take pedi časove. Nove ideje se le počasi širijo in le polagoma dobivajo veljavo, ker se jim je boriti s sebičnostjo, trmo, neumnostjo in zlobo in kadar jih konečno priznava človeštvo, so že postarale. „Tak je tok zgodovine in kdor se hoče obvarovati britkih prevlar, naj ne zahteva, da drevo hitreje raste nego priroda more, sadeže njegove pa zasajaj, da se podvoji, potroji dobrodejni plod.“

Tvarino je nabiral pisatelj iz sodobne publicistike, iz memoar, pri čemer jako pogrša domačega memoarnega slovstva, ker neso spisali in priobčili svojih spominov tisti rodoljubi, ki so bili priče prvih poskusov in korakov našega naroda, ki so pomagali netiti plamen narodne zavesti že pred letom 1848. Nadalje je zajemal iz knjig, pa tudi iz listin in izvestij verodostojnih rodoljubov. Bogato tvarino pa obdeluje v sledečih poglavjih:

Kulturne in politične razmere Slovencev do leta 1848. — mrtva, žalostna doba tristoletnega robstva. V teku tisoč let so si sosedje polastili polovico našega ozemlja, krčili so broj na roda in pogoje narodnega bitja, dušili in tujčili nas ob straneh in v jedru, ko nas je zbudilo 1848. leto, brojili smo k večjemu 1-3 milijona, pa še ta ostanek je bil razkosan in ohromljen. Kar je bilo šol, vse nemške, uradniki malone vsi Nemci. — Viri preobrata kažejo, da prekucija l. 1848. ni prišla nepričakovano in očito nenadoma. Liberalizem in narodnostno vprašanje sta jo pripravila. Že pred l. 1848. je ilirstvo krepko naše vleklo književnike slovenske na Štajerskem. Narodna zavest v Slovenceh se je netila preko Dunaja in Gradca. — Marčevi dnevi. Občnega gibanja na Dunaji so se tudi udeležili tamošnji Slovenci. Na ulicah so

prepevali: „Hej Slovani“. Nemci se nad tem neso spodtikali in še več mesecev je veljalo gaslo: enakost in pobratimstvo vseh narodov, dokler neso Nemci in Madjari v strahu pred rastočo slovansko zavestjo zahtevali záse prejšnjo hegemonijo „Določili pa so one dni na Dunaji tudi slovenske barve na podlagi barv kranjskega grba.“ Zanimivo je čitati, kako so po slovenskih pokrajinah vsprejemali vest o prekuciji, kako so ustanavljali povsod narodne straže, kako so se vedli deželni stanovi štajerski, kranjski, koroški in kako so kmetje tu in tam napadali graščine, najhujše grad Soneški.

Narodni program. Ko čitamo to poglavje, najdemo že leta 1848. v narodnem programu vse one točke, za katere se še danes borimo, ne da bi mogli se pohvaliti, da smo jih dejanski izveli. Prva točka programa, katerega so razvili rodoljubi kranjski v prošnji do deželnih stanov dne 29. marca 1848, glasila se je: Zjedinjenje slovenskih pokrajin v jedno upravno celoto pod nazivom „kraljevina Slovenija“. Tako je pripovedoval dr. Bleiweis v 7. seji dež. zbora kranjskega l. 1870, s čimer bodi popravljena pomota v knjigi, kakor da bi dr. Bleiweis to bil predlagal v stanovskem odboru. Že tačas so rodoljubi spoznali, da je

bodno razkosavanje zemljišč. Vsled tega se je mnogo zadrug razdružilo v očividno škodo kmetkemu stanu na Hrvatskem in vsemu hrvatskemu narodu. Zatorej je ban Jelačić l. 1849. prepovedal nadaljno rušenje zadrug. Toda hrvatski sabor je isto l. 1870. in 1873. zopet dovolil. Vsak zadrugar mora iz zadruge izstopiti in odmeriti morajo mu njegov delež. Kaj se zgodi? Baš najbolj zanikerni zadrugarji zahtevajo razdruženje delitev. Ti zapravijo kmalu svoje deleže in se pogubijo v nemaništvo. Pridni zadrugarji pa imajo sedaj premalo zemlje, ne morejo obstajati, se v dolgove zakopajo in naposled tudi s posestev izginijo. Imam zanimivo poročilo iz Varaždinske okolice. Ondu nahaja se več zadrug, katerim se dovolj dobro godi. Zraven živijo razdruženi zadrugarji na svojih zelo majhnih parcelah. Nemajo ne živine, ne orodja. Kadar hočejo svoje njivice izorati, gredo k sosednji zadrugi ter si ondi izposodijo uprežno živino in plug. Boda na Hrvatskem je velika na kmetih, menda stanje hrvatskih kmetovalcev najžalostnejše v celem Avstriji.

Bodi mi dovoljeno iz lista „Wiener landwirthschaftliche Zeitung“ nekoliko vrstic prečitati: „Leta 1819. — torej pred blizu 70 leti — pisal je učenik Tobias Wilhelm v knjigi „Unterhaltungen über den Menschen“ o Hrvatih sledeče: lepi, vitki, zdravi ljudje prebivajo na blagoslovljenem Hrvatskem, berači in bolniki so tam redki, krasni so prebivalci, možje, ki marljivo iz dolin prst nosijo na skalovje, da je plodovito storé, ženske, katerih lepoto in skromnost le njih čistost pravna nadkriluje.“ Tako je bilo l. 1819. Kako je pa sedaj?

Poročilo Zagrebške županije od oktobra 1888 pravi: „Dandanašnje prebivalstvo ove županije ni v stanju davkov poplačati — zaradi ubožanja, na dolgu zaostale dače samo v tej županiji naraščajo vsako leto za jeden milijon goldinarjev, trgovina propada, pridelki poljski nimajo cene, ljudstvo ne mara za noben napredek, v brezmernej toposti zametuje vse vzajemno-zadružno postopanje in zboljševanje, še dobree robí ne skrbi za stalnega kupca.“

Tako je sedaj na Hrvatskem. Ta očividna gospodarska beda pri hrvatskih kmetovalcih prisilila je naposled hrvatski sabor preklicati poprejšnje ukrepe svoje ter baviti se z uprašanjem, kako bi mogoče bilo zadruge ohraniti. Vseh je še sedaj 47.853.

Dovoljujem si prečitati nekoliko vrstic iz govora, ki ga je v hrvatskem saboru te dni govoril poslanec dr. Ante Starčević: „jaz sem rodil se v zadrugi ter vzgojeval v nje 15 let. Mislim torej, da morem in smem besedo izpregovoriti o zadrugah, kakoršnje so pred 55 leti bile v Liki. Dokler je zadruga čista in nepokvarjena, mora ona smatrati se kot največja dobrota, v zadrugi ni beračev, ne ubožcev, od kakoršnih se Evropa zmiraj boji prevratov. Vsak zadrugar ve, da ima nekje na svetu varnega zavetišča, kjer gotovo dobiva do smrti, česar potrebuje. Pristavljam, da pravstvena spridenost pri nas narašča, čim dalje propadajo zadruge. Ker drugi narodi zadruge ne poznajo, štejejo na milijone neman-

najhujša ovira narodnemu razvoju njegova razkosanost. Zagovarjali so tudi v državnem zboru l. 1848 to zjedinjenje in poslanec dr. Kavčič je v seji dne 24. avgusta izrekel: „Ako so narodnosti in ravnopravnost njihova temeljna skala Avstrije, morajo zginiti kronovine in združiti se morajo deli po narodnosti, naj se potem zovo kronovine ali departementi“. Od takas je zjedinjenje ostala glavna točka narodnega programa, a žal vzlic vsem naporom dozda nedosežna. Prošnja Graške „Slovenije“ do cesarja, da bi se v treh gubernijah, v Ljubljanski, Graški in Tržaški raztreseni slovenski narod združil v jedno kronovino z imenom „Slovenija“ dobila je 11.000 podpisov.

V 5. poglavju opisuje se boj proti volitvam v Frankobrod, katerega je pričela Dunajska „Slovenija“ s pozivom na narod slovenski, v kojem Slovencem prigovarja, da naj nikakor ne volijo v Frankobrod, ako se nečejo molče odpovedati pravicam svoje narodnosti. „Zgodovina Avstrije nam ponuja najjasnejših dokazov, kaj nam je koristila zveza z Nemčijo. Kaj Nemčija obeča, kako malo pa drži!“ In ta poziv, kdo ga je spisal? — Gosp. Karol Dežman!! Pri volitvah so se res v mnogih okrajih volilci upirali voliti poslance. Omenjen je tudi Kranj in tu bi dostavili, da je pri dotični volitvi dr. Preširen napovedal v imenu volilcev protest. Tako so pred leti pripovedovali stari možje v Kranji pisatelju teh vrstic. (Dalje prih.)

ničev, ki sovražno nasprotujejo vsem sedanjim političnim in socijalnim napravam. Meni je zadruga svetišče, katero treba vsakako ohraniti.

Hrvatski sabor je res sklenil ohraniti obstoječe zadruge. (Konec prih.)

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 13. decembra.

Akademski senat Peštanskega vseučilišča je odgovoril **ogerskemu** naučnemu ministru gledé olajšav, ki naj se dovolijo dijakom, ker se bodo poostrele določbe glede jednoletnih prostovoljcev. Za bogoslovce ni treba nikacih olajšav, ker se jih ne tičejo poostrele določbe vojnega zakona. Ravno tako tudi slušateljem filozofije ni treba olajšav, ker je mej njimi le malo jednoletnih prostovoljcev. Treba bi bilo pa olajšav za medicince, in sicer naj bi se pol leta, ki ga služijo pri vojaki, ušteló v njih študijski čas, družega pol leta naj bi pa obslužili še le, ko napravijo diplomó. Onim juristom, ki napravijo samo državne izpite, ter bodo stopili v državne službe, naj se pa dovoli, da bodo smeli že v začetku 7. semestra napraviti državne izpite. Na ta način se bode jim učenje okrajšalo za jedno leto. Predavanja so bodo pa tako uredila, da bodo lahko v treh letih poslušali vse potrebne predmete. Onim, ki pa mislijo napraviti doktorat, pa ne kaže dovoljevati olajšav. Odpusti naj se pa jim pozneje jedno leto odvetniške prakse.

Vnanje države.

Pri volitvah v **Srbiji** so kraljevi komisarji močno agitovali za naprednjake, pa vse ni nič pomagalo. Vlada je odstavila zaradi nepravilnega postopanja pri volitvah več uradnikov in se je proti njim začela sodnja preiskava. V Čačaku so okroglega načelnika Kurdilovića nadomestili z vojaškim komisarjem, ker se je pokazalo, da je napačno poročal o volilnem gibanju.

Načelnik generalnega **ruskega** pomorskega ministerstva podadmiral Čikačev imenovan je pomorskim ministrom. Na njegovo dosedanje mesto poklican je podadmiral Kremer.

V brambenem odseku **italijanske** zbornice izrazil se je Crispi, da je evropski položaj precej kritičen. Mir se bode pa najbrž ohranil, dokler ne bode novih volitev v Franciji. Te volitve bodo pa odložile, bode vojna ali mir. Vlada se nadeja, da se ohrani mir, zato zahteva za vojne namene le 145 milijonov frankov. Ko bi se stvari neugodnejše obrnile, zahtevala bode novih žrtev za brambo dežele.

Zbornica **francoska** dovolila je izredni vojni kredit s 545 proti 9 glasom. Kakor se vidi, glasovali so skoro vsi poslanci za izredni vojni budget, tudi monarhisti. S tem so pokazali, da so za vojno pripravljeni vse dovoliti, naj vlada kdor koli. Ta skoro jednoglasen sklep je gotovo napravil močen utis v Berlinu.

Odnošaji mej **Rusije** in **Perzije** so jako napeti. Govori se že v Peterburgu, da misli Rusija poslati Perziji ultimatum. Rusi imajo že dovolj četa na perzijske meje, da lahko začno vojno, ko bi se v Teheranu za ultimatum ne zmenili.

V **vzhodni Afriki** razmere za Nemce ne stóje posebno dobro. Ustajniki požgali in oropali so Bagomaya, ki je bilo najbolj cvetoče mesto v vzhodni Afriki. V Vindiji so se ustaši polastili zaloga smodnika.

Dopisi.

Iz Gradca 8. decembra. (O slovanskem vseučiliščnem komersu.) (Dalje.) Točno ob 1/8. uri na večer otvori predsednik g. V. Kraut komers, pozivljajoč zbrane velikošolce, da zapojejo stóje dijaško pesen: Gaudeamus. Po petji te pesni nagovori g. predsednik zbor nekako takole: Slavna gospoda, dragi kolegi! Gaudeamus! Ta stara dijaška pesen je današnjemu komersu kaj primeren uvod! Ona dobro označuje oni čut, ki polni srca nas vseh tukaj navzočih, čut srčnega veselja, da smo vender jedenkrat vsi, koji spadamo v jedno družino, zbrani, da se po svoje zabavamo ter ravnamo po besedah te pesni: mladost nagiba k veselosti! Danes imamo mi še poseben vzrok veseliti se — kajti mogočen korak smo storili naprej na potu seznanja do spoznanja. Mnogo nas je, a poznali se nismo do sedaj, danes hočemo pobratiti se. Srečna je bila torej ideja, koja je porodila komers! Ideja združenja, celokupnosti postala je danes meso ter oživela se bode po nas i v naših plemenih! Ona je dala 19. veku znano lice ter preseza dandanes vse druge težnje javnega življenja. O velikanskih njenih uspehih priča zgodovina drugih narodov, koji so le z združenjem, z mejsobno podporo dospeli do vrhunca svoje slave. Spoznajmo tedaj, da ima naš bodoči obstanek svoj temelj le v mejsobni podpori, vzajemnem delovanju vseh sinov majke Slave. Dragi kolegi! Ostanimo le temu prepričanju zmerom zvesti,

pokažimo se kot možje, značajniki tudi tedaj, ko nas ne bo več obsevalo solnce akademične svobode, ko nam bo že davno pevala v slovo alma mater, tedaj iščimo si vsak v svojem krogu novih spoznavalcev ter iz zlahtnega namena izcimil se bode sad, koji nam bode v tolažbo v jeseni našega življenja, in v ta namen vskliknemo: Živela ideja slovanske celokupnosti!! — Navdušenje velikansko. Dobro in slava-klici nečejo nehati.

Ko se je občinstvo nekoliko pomirilo pozdravlja gospod predsednik s prisrčnimi besedami vsa navzoča slovanska društva ter posameznike. Burni živio-klici razlegali so se pri imenovanju veleučeni prof. gg. dr. G. Kreka in dr. Ig. Klemenčiča. Od slovanskih društev navzoča so bila polnoštevilna vsa in sicer: Hrvatska, Ognisko, Srbadija, Slavija, Triglav in akad. podružnica sv. Cirila in Metoda. Nadalje klubi Bolgarov, Čehov in Rusov.

Na to imel bi slediti slavnostni govor gosp. drd. med. Mirka Trojanovića. A ker slavna vlada tega ni dovolila, odpala je ta točka ter se zapele pesni: „U boj“, „Naprej“, „Sabla moja“ in „Hej Slovani“ kakih 50 pevcev nastopilo je pod vodstvom g. Kuharia, stud. med., ter izbornó rešilo svojo nalogo. Zadnjo pesen zadela bi kmalu konfiskacija. Ko se je bila namreč prejšnjega dne predložila policijskemu komisarju Zhismanu, našel je menda ta, da so v nji izražene veleizdajske misli — a gosp. vodja, vladni svetnik Jenko, bil je drugih misli ter spustil nedolžno pesen iz kletke.

Mej vsako omenjenih pesnih vrstile so se napitnice in zahvale (dolgi govori so bili prepovedani). Prvi je napil g. drd. med. Peter de Franceschi veleučeni prof. dr. G. Kreku, kazoč na moža, koji se nikdar ne boji pokazati slovanskega svojega mišljenja, kojega radi tega vsi slovanski velikošolci najiskreneje ljubijo. Živahno odobravanje pozdravljalo je te besede. Na to je napil Bolgar stud. ing. Kanst. Iv. Kalčov slovanske vzajemnosti. V isti namen g. stud. iur. Josip Kotnik (Slovenec); drd. iur. Edvard Horný (Čeh), I. Bersa (Srb); drd. med. J. Domaldović (Hrvat), drd. med. Klimek (Poljak), drd. med. Josip Rakež (Slovenec) stud. med. S. Hofmann (Rus). Gospod stud. iur. J. Poček nauđuševal je za pristop k „Slaviji“, tukajšnjemu slovanskemu akad. društvu. Vsi govorniki strinjali so se v tem, da je skrajni čas, odpraviti vsak razdor, združiti se moramo, ako hočemo uspešno se boriti proti jednemu skupnemu sovražniku.

Mej tem prišla je polnoč, kar izginil je kakor trenotek, čas odmerjen oficijelnemu delu. Gosp. predsednik Vek. Kraut zatvori prvi slovanski komers izrazujoč željo, naj sedaj ne krenemo več s pota, kojega smo nastopili, Bog daj da posledice temu ne izostanejo. Ravnateljem zabavnega dela imenovan je Bolgar G. in stud. iur. g. K. J. Kalčov. Tu mi je še omenjati govora g. Trojanovića, ker mu je bil policijski komisar prepovedal govoriti o političnih rečeh, vzel si je g. govornik predmet iz — zoologije! Opisoval je troje živali: slavčeka, leva in — kameleona. V zelenem gaju prepeva lepo v srce segajoče pesnice slavček. Ko začnjenja prepevati, vzbudi dremajoče lenuhe, kvišku dvignejo glave, skočijo na noge ter se uvrste v poslušajočo množico.

Lev je mogočni kralj vseh živalij. On obvaruje ako hoče onemogle živali vsega zlega, v njegovem varstvu je gotova. On stre glavo govej pošasti, koja nadleguje zmerom uboge živali. da jim ni mogoče prosto dihati, da, lev je tako mogočen, da uniči — kameleona. Izvratni govornik žel je mnogo pohvale.

Koncem svojega dopisa pripoznati moram, da mi je komers mnogo upa vzbudil v srci, koje se je že vsemu odpovedalo. Videl sem tu sklepanje pobratimstva različnih plemen, spoznal sem, da imamo vsi jeden cilj: duhovno jedinstvo! V to pomozi Bog in sreča junačka! (Konec prih.)

Iz Slov. Bistriškega okraja 12. decembra. [Izv. dop.] Znano je, da za nas spodnještajerske Slovence dojde malokaj veselega, ugodnega iz najnemškejšega Gradca. Osobito se nam usiljujejo uradniki, ki našega jezika ne umejo. Koliko kvare se godi s tem čestokrat strankam, o tem nečemo danes govoriti; a da tudi souradniki od takih koleg nobene koristi nemajo, to bode vsakemu jasno iz nastopnega slučaja. Pri davčnem uradu v Slovenski Bistrici godile so se v poslednjem času nekorektnosti, ki so napotile finančno ravnateljstvo, da odpošlje komisarja na preiskavo. Vsled preiskave je bil jeden pristav iz službe odpuščen, davkar in drugi pristav disciplinarno obso-

jena, da se prestavita, ostala dva sta dobila ukora. Čudno je to, da se je jeden teh pristavov skliceval na to, da on ne umeje slovenskega jezika in da je tedaj lahko in umevno, da se je pri popisovanju hiš za odmerjenje hišne razredarine kaka pomota, kak pomanjkljaj urinil. Finančno ravnateljstvo v Gradci se na ta izgovor ni oziralo, češ, zakaj pa je prosil za to mesto, ako ne umeje jezika. Vodja urada bi bil lahko za ta del nekorektnosti odklonil odgovornost na finančno ravnateljstvo, češ, zakaj pa nastavljaš uradnike, ki ne umejo jezika. Suspendiran uradnik obrne potem svojo ost proti vodju urada in preiskava se ponovi. Nasledek je bil ta, da je tudi vodja suspendiran. Ne pride nam na um, zagovarjati kako nekorektnost. Vsak uradnik naj bi se strogo držal gasla, koje slavni naš pesnik navetuje: „Čisto naj bo srce in čista dlan“. Spominjamo se, kako je narisal naš poslanec g. dr. Ferjančič ondotnega sodnika; doslej mu ta ni rekel, da je neresnico govoril; spominjamo se, da je bilo v časnikih brati, kako se mu rači „svobodna interpretacija o veljavnosti osnovnih zakonov in ministerskih naredeb“ — drugi imenujejo tako ravnanje: navadno kljubovanje; spominjamo se čudnih denarnih manipulacij iz polupretekelega časa; spominjamo se iz lanskega leta nenavadne komisije pri sv. Ani. Vse to je zabadava. Koliko časa potrebuje gospod predsednik H., da preštudira akte? In ali se je sploh kaj ukrenilo? Ali pade vse v papirni koš? Može, kojim so razmere poznate, so prepričani, da bode „rebus sic stantibus“ kmalu tako daleč prišlo, da se jeden ali drugi viših gospodov ne bode mogel izogniti ostrini lapidarnega stavka: „Summum jus, summa injuria“.

Iz Barkovlj pri Trstu 8. decembra. [Izv. dop.] (Konec.) Pokazala se je ob tej priliki ona redka naudušenost „straže ob Adriji“ do vladarske hiše, — cesarsko pesem pelo je razoglavo vse zbrano občinstvo z nepopisno naudušenostjo, zlasti, ker se je dobro znalo za one veleizdajske proklamacije, proglašene po Tržaških irredentovih prejšnjo noč! — Po cesarski pesni zapel je domači pevski zbor „Bože živi“ in na to jela so se deliti darila pričujočej šolskej deci. — Deček in deklica zahvalila sta se potem v imenu obdarovanih sošolcev; posebno deklica govorila je jako ganljivo, poudarjajoč besede: „Hrast se omaje in hrib, zvestoba Slovincu ne gane!“ — Pevci zapeli so krepko še „Hej Slovani“ in s cesarsko pesnijo zaključila se je slavnost. — Omeniti mi je tudi, da je mej slavnostjo govoril g. Škabar, uradnik pri železnici. Omenil je v svojem govoru zgodovine vladanja našega cesarja, slavnih zmag naše vojske, o darovih, katere cesar mej svoje državljane ob vsakej priliki deli itd. — Dvorana bila je z zelenjem lepo okrašena, na steni visele so podobe cesarja in cesarice ter prestolonaslednikov, ob straneh sta pa steno pokrivali dve avstrijski zastavi in dve veliki narodni trobojnici.

Tako so slavili Barkovljani, pravi Barkovljani, štiridesetletnico presvetlega cesarja. „Pravi Barkovljani“, pravim, ker capovilla (župan), kateri je tam tujec, ni bil navzočen pri slavnosti, tudi ni bil v dotičnem odboru. Pač bila mu je pa čast brigati se za „Pro patrio“, in pri njenem glavnem zboru v Trstu nosil se je celo v „Theater pareo“! — Pa Barkovljani se ne brigajo za to. Omenjeni človek ni župan Barkovljanskega ljudstva, ampak le župan magistrata Tržaškega. Da je to istina, pokazali so vrli Barkovljani z raznimi demonstracijami ter s podpisi cele vasi proti omenjenemu človeku. Magistrat, mesto da bi na to moža iz službe odpravil — povihal mu je plačo za 100 gld. na leto!!! — Razmere te mogoče so le v Trstu in veruje jih morebiti le oni, kateremu so natanko znane. Jednako godi se rodu našemu v Trstu, dočim se od narodne strani (menda zaman) pričakuje, „da bodo nam vremena se zjasnila!“ X

Domače stvari.

— (K dr. Riegrovi sedemdesetletnici) došlo je nad 800 telegramov. Iz Ljubljane so brzojavno čestitali. Župan Grasselli, dr. vitez Bleiweis Trsteniški, dr. Vošnjak kot predsednik „Pisateljskemu društvu“, dr. Poklukar in Murnik za klub narodnih poslancev, društvo „Sokol“, „Matica Slovenska“, „Čitalnica“, Ivan Hribar, uradniki glavnega zastopa banke „Slavije“. Dalje so čestitali Slovenci na Ptui in pri sv. Juriji na južni železnici.

— (Iz Trsta) javljajo se raznim listom čudne vesti o irredenti in njenih najnovejših na-

meranih zločinih. Znamenito je, da je v tej zadevi najboljšo poučen „Pester Lloyd“, dočim so v Trstu izhajajoči listi sedemkrat zapečateni knjiga. Iz raznih poročil v časnikih dá se posneti, da so v Benetkah prijeli in zaprli nekega Tessi-ja in da je ista usoda zadela več osob v Trstu. Tessi je nekda nameraval z železniške postaje v Miramare vreči bombo, ne da bi koga poškodoval, ampak samo za strah. Je li to istina, ne znamo, faktum pa je, da je Tessi bil izpuščen. Dalje čitamo v listih, da so v Trstu prijeli nevarnega irredentovca odvetnika dr. Roberta Nanio. Govori se, da so pri njem našli revolver, drugi pravijo pa, da bombo. Italijanskemu listu „Capitale“ piše se iz Trsta, da so odvetnika Nanio prijeli v Miramare in da je na sumu, da je nameraval atentat na cesarja. Nanio bil je dvakrat zaslišan, a neče povedati osob, ki so člani društva „Oberdank“. Te drobnosti posneli smo po družih listih, ker Tržaški časniki o vsem tem niti ne črhnejo.

— (Pri državnozborski dopolnilni volitvi) pretekli torek bil je v isterskem veleposestvu izvoljen dr. Tonunaso Vergottino.

— („Popotnik“) ima v 23. številki nastopno vsebino: Katere moralične dobičke prinaša človeku delavnost? Kako naj šola napeljuje mladino k delavnosti? (Marija Urbančič.) — Kako se toplota meri. (Dr. Križan.) — Marka Fabija Kvintilijana govorniški pouk. (Prof. Fr. Brežnik.) — Obravnava 40. branja I. n. slov. „Sei versöhnlich“ na podlagi slovenskega jezika. — Dopisi. — Novice in razne stvari. — Poslano. — Natečaji.

— (Ljubljanska čitalnica) dobi prihodnjo soboto, 15. dne t. m., drugega oštirja, ki obeta, da bo vedno vestno skrbel za dobro pijačo, ukusna jedila in točno postrežbo. Ker so bivši čitalniški gostje posebno v zadnjem času občutljivo pogrešali dobre čitalniške restavracije in se razkropili na vse vetrove po družih gostilnicah, pričakovati je, da jih najde novi gostilničar zopet polnoštevilno zbrane in da se njim polagoma pridružijo še drugi gostje. Naj bi se že skoro povrnili nekdanji časi, v katerih je bila čitalniška restavracija redno večerno shajališče slovenskemu občinstvu, mestnemu in z dežele, Upajmo!“

— (Z Viča pri Ljubljani:) Na izrecno željo presvetlega cesarja pri nas ni bilo take veselice, kakor so se vršile po letu in v jeseni drugod, vendar pa smo priredili slavnost šolski mladini na korist. V nedeljo dne 9. t. m. zbralo se je pri gosp. županu Ločnikarji nad 70 učencev in učenk, ki so bili obdarovani z obleko, učili in molitvenimi knjižicami. Po jedernatem govoru gospoda župana Ločnikarja zaklicala je mladina trikrat „Živio! in Slava!“ presvetlemu cesarju in se veselih src podala domov. — Potem so bili obdarovani reveži, ki so ginjenega srca se zahvaljevali. — Hvala gosp. županu Ločnikarju, ki je največjo vsoto v ta namen poklonil, kakor tudi vsem drugim, ki so kaj primogli, posebno pa krčmarju gosp. Janku Novaku, ki je nabiral darove za mladino.

— (Akad. društvo „Slovenija“) priredi 14. decembra 1888 izvanredno sejo v proslavo dvajsetletnice svojega obstanka. Lokal: Katholische Ressource I. Reichsrathsstrasse Nr. 3. Začetek ob 8. uri zvečer. Gostje dobro došli! K obilni udeležbi vabi odbor.

— (Izpred porotnega sodišča Ljubljanskega.) Zatožen je bil včeraj 32letni Erzar France, bajtarski sin in dninar iz Zgornjih Tenetiš, zaradi hudodelstva uboja. Zatoženec je dne 7. septembra t. l. v Zgornjih Tenetišah Janeza Stefeta s kolom večkrat po glavi udaril, da je drugi dan vsled ran umrl. Obsojen je bil na šest let teške ječe, poostrene vsaki mesec s postom. Drugi zatoženec je bil Jožef Petrič, 26letni posestnikov sin v Podmolu, hudodelstva teške telesne poškodbe. Sunil je 8. aprila t. l. v krčmi Reze Ablauf v Dolenjem Mamolu pri razporu svojo sestro Alojzijo Borišek z nožem v prsi, tako da je dobila težko za življenje nevarno poškodbo, kmetskega fanta Izlakarja pa v desno stegno, in ga težko ranil. Obsojen je bil na štiri leta teške ječe poostrene s postom. Alojziji Borišek pripoznalo je sodišče 200 gld. odškodnine in 50 gld. za bolečine, Izlakarju pa 10 gld. za bolečine.

— (V Žužemberku) nastal je dne 12. t. m. ob 6. uri zjutraj pri Iv. Pijelku grozen požar; pogorelo mu je vse poslopje in zraven tudi mnogo pridelka; zavarovan bil je pri vzajemno zavarovalni

banki „Slaviji“ za 800 gld. Požar bi se še bolj razširil, ko ne bi sl. Žužembska prostovoljna požarna bramba točno na požarišče prihitela.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 12. decembra. („Pol. Corr.“) V vladnih krogih so trdno prepričani, da so poslednje naredbe posledica angleškega prizadevanja. Anglija, pridobivši dovoljenje za parobrodstvo na reki Karun, hotela je poleg gmotnega tudi moraličen uspeh. Ruska vlada je sklenila, postopati z največjo energijo, da si ohrani v Teheranu svoj upliv, ki ima zanj jako veliko vrednost. Sicer se vest, da je Rusija poslala v Teheran svoj ultimatum, še ni potrdila, a gotovo pa je, da je dne 8. t. m. pri predsedniku ekonomičnega oddelka državnega sveta, pri tajnem svetniku Abasi bil shod visokih dostojanstvenikov iz raznih ministerstev in da so se posvetovali o sredstvih, kako poravnati nepravilike v Perziji.

Razne vesti.

* (Ruski državni jezik.) Ruska vlada zaukazala je vsem železničnim ravnateljstvom na Ruskem Poljskem, da se ima s 1. dnem januarja 1889. vse dopisovanje vršiti izključno v ruščini ter odpustiti vsi uradniki in služniki, ki neso zmožni ruskega jezika v govoru in pisavi.

* (Nemškega cesarja bolezen.) Dr. Hermet, jeden najslavnejših Pariških specialistov za bolezni v ušesih izrekel se je o nemškega cesarja zdravju jako neugodno. „Bolezen njegova je brez dvojbe jako huda in bati se je najresnobjih komplikacij. Seveda ne morem dati točnega odgovora, ker bolnika videl nesem, a mislim, da visi njegovo življenje na lasu. Mladi vladar podoben je možu, ki mora delovati na visoki strehi, dasi se mu rado v glavi vrti.“ Dr. Hermet meni, da mladi vladar boluje za kronično boleznijo v ušesu, vsled koje bi utegnili nastati „meningitis“, da je pa tudi mogoče, s srečno operacijo odvrniti zlo. — Berolinski listi odločno zanikavajo vse te vesti.

* (Leblova puška.) Kakor se javlja iz Pariza, predstavil je francoski vojni minister Freycinet velikemu knezu Vladimirju kompanijo vajakov, da mu pokaže izvrstnost nove puške. Veliki knez bil je uprav presenečen, ko so vojaki streljali hitro in točno ter zadevali na ogromne daljave. Pok je bil neznatn, dima pa prav nič.

* (Konjereja na Ruskem.) Po izvestji carske žrebčarske komisije broji dandandanes Rusija 21 milijonov konj, katerim pa neso prišteti konji Finske in Kavkaških dežel. Šest državnih žrebčarij imelo je leni vkupe 2449 konj in sicer 87 žrebcev, 755 kobil in 1607 žrebet, od katerih so jih prodali 470 za 79.407 rubljev. Rusija ima 62 dirjalnic, kjer se izplača 700.000 rubljev za dobitke, h katerim država s 70.000 rublji pripomore. Na letošnjih 77 ruskih razstavah razstavilo se je 11.328 konj, od kojih so jih prodali 2042 za 880.000 rubljev.

* (Republika Urugvajska) redi po uradnih izkazilih 7 milijonov komadov goveje živine, 500.000 konj, 40.000 oslov in mul, 14.500.000 ovac, 30.000 prašičev in 10.000 koz.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331—286)

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tujci:

13. decembra.

Pri **Slonu**: vitez Herrenschwand iz Gradca. — Bohaczek, Fürschel, Beer z Dunaja. — Martinek iz Trsta. — Dolenc iz Vipave. — Wimer z Dunaja. — Wittchen iz Trsta. — Vianello iz Moznice.

Pri **Malič**: Götzl iz Bleda. — Hostnik, Cioran, Schacherl, Kalvo z Dunaja. — Laskovic iz Gorice. — Lokelcl iz Trsta. — Wolf iz Monakovega. — Schwarz iz Gradca. — Ranzinger iz Kočevja.

Pri **južnem kolodvoru**: Janša iz Begunj. — Svitovic z Reke. — Jeglič iz Sela.

Pri **bavarskem dvoru**: Ladstätter iz Domžal. — Ehmer iz Zagorja. — Beer z Dunaja. — Schleiner iz Kočevja.

Umrli so v Ljubljani:

12. decembra: Amalija Lavrin, mazačeva žena, 34 let, Frančiškanske ulice št. 8, za jetiko. — Leopold Blumauer, sedlarjev sin, 21 dni, Gledališke ulice št. 3, za vnetjem staničja. — Josip Pagliaruzzi pl. Kieselstein, umrovljeni deželni oficijal, 77 let, Fran Josipa cesta št. 11, za oslajenjem. — Jovana Družnik, delavčeva hči, 2 let, Opekarska cesta št. 11, za škrofeljni.

V deželnej bolnici:

11. decembra: Urša Močnik: gostija, 76 let, za vnetjem pljuč. — Neža Lavrič, gostija, 83 let, za oslajenjem.

Tržne cene v Ljubljani dne 12. decembra t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	634	Špeh poven, kgr.	70
Rež,	422	Surovo maslo,	90
Ječmen,	422	Jajce, jedno :	3
Oves,	309	Mleko, liter	8
Ajda,	422	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	471	Teleče	50
Koruza,	487	Svinjsko	48
Krompir,	250	Koštrunovo	32
Leča,	12	Pišaneč	35
Grah,	13	Golob	20
Fižol,	11	Seno, 100 kilo	250
Maslo, kgr.	1	Slama,	232
Mast,	80	Drva trda, 4 metr.	660
Špeh frišen	4	" mehka, 4	430

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
12. dec.	7. zjutraj	742.9 mm.	-6.0° C	brezv.	megla	0-00 mm.
	2. popoln.	743.5 mm.	-3.8° C	sl. svz.	megla	
	9. zvečer	745.8 mm.	-6.8° C	sl. svz.	megla	

Srednja temperatura - 5.5°, za 4.7° pod normalno.

Dunajska borza

dné 13. decembra t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	glđ. 81.75	glđ. 81.85
Srebrna renta	82.60	82.55
Zlata renta	109.20	109.15
5% marcna renta	97.50	97.70
Akcije narodne banke	876.00	876.00
Kreditne akcije	301.10	303.90
London	121.90	121.85
Srebro	—	—
Napol.	9.64	9.64
C. kr. cekini	5.78	5.77
Nemške marke	59.65	59.67 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 glđ.	134 glđ. 40 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	170
Ogerska zlata renta 4%	100	70
Ogerska papirna renta 5%	92	50
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	50
Dunava reg. srečke 5%	100 glđ.	123
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	80
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	80
Kreditne srečke	100 glđ.	184
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	113
Tramway-društ. velj. 170 glđ. a v.	221	75

Št. 741.

(857-1)

Razpis.

V dodatku k tukajšnjemu razpisu dne 21. marca t. l., št. 741, se zaradi oddaje mizarskega, ključavničarskega, pleskarskega in steklarskega dela glede dozidanja blaznice na Studenci razpisuje pismena ponudbena obravnava do uštetega

24. decembra 1888. leta.

Po skupinah razvrsteno delo je proračunjeno, in sicer:

a) mizarsko delo na	4468 gid. 46 kr.
b) ključavničarsko	4104 " 44 "
c) pleskarsko	804 " 20 "
d) steklarsko	760 " 72 "

To delo se bode oddalo razvrsteno po posameznih obrtniških skupinah proti plačilu dovršenega dela na podlagi enotnih cen.

Dotični stavbinski podatki, namreč: splošni in posebni stavbinski pogoji, proračuni, črteži i. t. d. so na razgled v pisarni deželnega stavbnega urada v deželnem dvorcu, v Gospodskih ulicah št. 2, I. nadstropje na vrt, v navadnih uradnih urah.

Ponudniki naj svoje ponudbe vsaj do 24. decembra t. l. do 12. ure dopoldne pri uložnem zapisniku uložijo.

Ponudbe morajo biti pisane na kolek za 50 kr. in zapečatene in z napisom na zavitku: „Ponudba za delo pri dozi-danji blaznice na Studenci“. Vsaki ponudbi se mora priložiti 10% jamčevina zgoraj naznanjene dražbene cene, bodi si v gotovini ali v hranilničnih knjižicah kranjske hranilnice ali v avstrijskih državnih dolžnih pismih po sedanjih tržnih cenah (kursu), ako ta ne presega imen-ske vrednosti. Dovoljeno pa je tudi, da se jamčevina poprej uložijo pri deželnih blagajnicah proti potrjilu in do potrjila pridene ponudbi.

Vsa ponudnika se mora v ponudbi izjaviti, da pozna predmet dela in vse stavljenе pogoje in da se tem pogojem pravomočno podvrže.

Ponudniki naj razločno s številkami in z besedami zapišejo svoj ponudni znesek v enotnih cenah in koliko odstotkov odjenjajo od enotnih dražbenih cen in naj ponudbi pristavijo kraj in dan, potem lastnoročni podpis krstnega in rodbinskega imena, svoj posel in bivališče.

Deželni odbor si pridržuje pravico, izmed ponudnikov izbrati si po svoji razbornoosti podjetnika brez ozira na to, koliko odstotkov kdo odjenja, ali pa po okoliščinah razpisati novo obravnavo.

Oziralo se bode le na pismene, v razpisni dobi uložene ponudbe.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dné 12. decembra 1888.

Izoajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Trgovski pomočnik

za prodajalnice z mešanim blagom
vsprejme se takoj.

Ponudbe z naslovom „N. 15“ naj se pošiljajo uprav-
ništvu tega lista. (850-2)

Vino lastnega pridelka grajšine Bisag (Hrvatsko)

iz let 1883 dalje in sicer: grahovina, muskatelec, rulandec, bela škardarka, slankamenka, kraljevina, nadalje rdeče vrste burgundec in kosovina (Zimmit-traube) v količinah po 1 hektoliter in več. Cene nizke. Pri vseh vrstah se jamči, da je vino čisto, neponarejeno prirodno. Uzorci so na zahtevanje na razpolaganje. Več pove oskrbnistvo grajšine grofa Draškovića, Bisag, pošta Novimarof, brzajavna postaja: Sv. Ivan-Zelina. (842-3)

VIZITNICE

v elegantnej obliki priporoča po ceni
„Narodna Tiskarna“
v Ljubljani.

V „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani

je izšla knjiga:

Ukrajinske dume.

Češki spisal E. Jelínek. — Poslavenil Podvidovski.
Mala 8°, 84 strani. Cena 15 kr., po pošti 20 kr.

Hiša na prodaj.

Hiša pritična z vrtom, prav na lepem prostoru, pri-pravna za krčmo ali prodajalnice, se prostovoljno po nizki ceni proda. — Natančneje se izve pri lastniku A. Drašler-j i v Borovnici. (49-2)

Razpis.

Živinozdravnik,

kateri bi se naselil v Radovljici, dobi 300 glđ letne podpore iz deželnega zaklada.

Prošnjiki za to podporo pošljejo naj svoje prošnje z dokazili o živinozdravniški sposobnosti

do 31. decembra 1888

deželnemu odboru kranjskemu. (852-2)

Izvlaček olja za sluh

c. kr. sek. zdravnika dr. Schipek-a, ki ga priznavajo mnoge avtoritete že mnogo let radi ugodnega učinka, ker ozdravi vsako neprirojeno gluhost, naglušnost, šumenje po ušesih in vsako bolezen ušes. Z na-kazilom, kako rabiti, velja 1 glđ. 50 kr. in se dobiva v glavni zalogi Frana Giacomelli-ja, Wien, Fünfhaus, Stadiongasse 1. (781-4)

JOSIPINA SCHUMI,

sladčičarsko in cukrarninarsko podjetje.

V blagovoljno pozornost.

P. n. občinstvo Ljubljane in okolice si usojam prijazno opozarjati na svojo veliko zalogo

božičnih predmetov,
sladčic po jedi, bonbonov in dekoracij
za božično drevesce.

Ker imam na prodaj lastne izdelke, sem v prijetnem položaji, da morem staviti najnižje cene. Vnanjemu občinstvu priporočam mišno sestavljene zbirke od 3 do 10 glđ. Vsaka zbirka zadostuje popolnoma za veliko božično drevesce. — Na-ročbe na tako imenovane

Hamburške, Lübiške in Kraljevske (Königsberger) marcisanske torte, ovočje, sočivje, prešičke sreče i. t. d. se ukusno, točno in po ceni izvrše. 802-6)

Na Kongresnem trgu, v Fischer-jevi hiši št. 13.

Najboljši in najpripravnější način hranjevanja
je gotovo

zavarovanje življenja.

Zavarovanje življenja koristno je vsakemu, neobhodno po-trebno pa onim, ki imajo skrbeti za rodbino. Naše življenje od-visno je od tolikih slučajnosti, da ne smemo nikdar puščati iz oči bodočnosti onih, ki so nam dragi in za katere skrbeti smo obvezani. Najboljši pripomoček za to je zavarovanje življenja, katero je urejeno tako, da daje priliko vsakemu udeleževati se njegovih dobrot.

Za neznoten denar more se zavarovati kapital, ki se izplača po smrti preostale rodbini, ali dota, ki se izplača otroku, kedar doživi 18., 20. ali 24. leto. Poslednje zavarovanje važno je zato, ker se zavarovana dota izplača tudi tedaj, ko bi oni, ki jo je zavaroval, umrl takoj potem, ko je uplačal prvi obrok, in ker se vsa uplačana premija vrne, ko bi zavarovani otrok umrl pred dogovorjeno starostjo.

More se pa tudi zavarovati kapital, ki se izplača zavarovancu samemu o dogovorjene starosti (n. pr. v 40., 50. ali 60. letu), ali pa njegovim dedičem, ko bi utegnil umreti prej.

Vse te načine zavarovanja upeljuje ima vzajemno zava-rovalna banka „SLAVIJA“ v Pragi, katere prednost je še to, da je pri njej vsak člen brez kacega poseb-nega priplačila deležen vsega čistega dobička, ki je leta 1887. iznašal 10%, v prejšnjih letih pa tudi že po 20%, 25%, celo 48%.

Konci leta 1886. bilo je pri banki „SLAVIJA“ za življenje zavarovanih 40.497 oseb za 22,835.193 goldinarjev.

Vsa pojasnila da je brezplačno (233-74)

glavni zastop banke „SLAVIJE“ v Ljubljani,
v lastnej hiši (Gospodske ulice 12).

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.